

Natuurlijke schildkliermedicatie is al meer dan 100 jaar een effectief geneesmiddel voor miljoenen patiënten wereldwijd

VGNS vindt dat de momenteel gebruikte richtlijnen en argumenten tegen het gebruik van natuurlijk schildklierhormoon niet voldoende steekhoudend zijn en bovendien het gezondheidsbelang van veel patiënten groot onrecht aandoen

05 mei 2018



Leven met een schildklieraandoening

ON ZATERDAG, 05 MEI 2018.

Josee stelt zich voor

Het bestuur van de VGNS heeft me gevraagd een reeks blogs te schrijven over leven met een schildklieraandoening en over het gebruik van natuurlijk schildklierhormoon (NSH). Dat doe ik graag, want ondanks het feit dat ik sinds twee jaar NSH slik en weer behoorlijk functioneer als journaliste en vertaalster, blijven er nog genoeg vragen over. In deze eerste blog vertel ik eerst hoe ik bij de VGNS terecht ben gekomen.

Zelf behoor ik tot de kleine groep die is geboren met een trage schildklier. In 1964 zat de schildklierfunctie nog lang niet in de hielprik. Dus toen ik kort na mijn geboorte steeds zieker werd, stonden de artsen voor een raadsel, totdat een van hen besloot toch ook nog maar de schildklierfunctie te testen. Met NSH – onder de merknaam Thyranon –

knapte ik al snel op. De vertraagde behandeling heeft helaas wel geleid tot een hersenbeschadiging.

De patiënten hebben het maar te slikken...

Toen Organon uit Oss een synthetische variant ontwikkelde die patenteerbaar was, Thyrax, deugde Thyranon opeens nergens meer voor en verdween eind jaren tachtig van de markt. Protesteren hielp niet: de patiënten hadden het maar te slikken. Gelukkig deden sommigen dat niet

Al vrij kort daarna nam mijn energie flink af, en begon ik zwaarder te worden. Er waren jaren dat ik bijna voortdurend verkouden was. Toen ik 85 kilo woog, zei mijn huisarts dat ik moest gaan oppassen. Dat deed ik, kreeg zelden meer dan 1700 calorieën op een dag binnen, maar werd desondanks alleen maar zwaarder. En vermoeider. Konden mijn klachten niet aan mijn schildklier liggen, vroeg ik regelmatig aan mijn huisarts. Nee, kreeg ik steeds terug, mijn T4- en TSH-waarden waren in orde. Ik hoefde me geen zorgen te maken. Alleen misschien toch wat gezonder eten, meer bewegen, gewoon nog wat beter op mijn gezondheid letten? Kortom: het lag aan mij. En toen er een burn-out werd geconstateerd, kwam dat door mijn gebrek aan assertiviteit.

Kantelpunt

Zo'n tien jaar geleden bleek mijn cholesterol te hoog en kreeg ik statines voorgeschreven waar ik vreselijke spierpijn van kreeg. Wat me nog meer raakte, was de ondertoon dat ik niet goed voor mezelf zorgde; anders waren die statines toch niet nodig? Toen er in 2015 ook nog prikkelbare-darmsyndroom bij kwam, was de maat vol. Op een middag sloeg ik aan het Googelen en vond ik lange lijsten met symptomen, waarvan ik er flink wat herkende. Ook ontdekte ik dat er zoiets bestond als T3, het actieve schildklierhormoon, dat je lichaam wordt geacht zelf aan te maken uit T4, iets wat bij sommige mensen niet lukt. Ik vroeg mijn huisarts om mijn T3 te laten meten, en bleek 6 procent boven de ondergrens te zitten. Volgens een interniste die ik vervolgens sprak, zei dat helemaal niets, maar ik was er inmiddels van overtuigd dat ik terug moest naar NSH. De vraag was alleen: hoe?

Hoe bestaat het, het bestaat gewoon nog!

Via de VGNS ontdekte ik dat NSH wel op doktersrecept verkrijgbaar is. Tot de tanden gedocumenteerd ging ik naar mijn huisarts. Als hij niet wilde luisteren, zou ik een andere huisarts gaan zoeken. Gelukkig was hij bereid om het drie maanden 'aan te zien' en kreeg ik een recept.

De gevolgen waren verbluffend: de kilo's vlogen eraf, ik had zo veel meer energie dat ik mezelf amper herkende, en opeens was ook mijn cholesterol weer op peil. Ik vroeg me wel even af wat ik had kunnen bereiken als ik de voorgaande kwart eeuw NSH had 'mogen' slikken, maar was desondanks opgelucht. De factuur is gezien mijn

onregelmatige inkomstenstroom af en toe even slikken, maar de voordelen zijn onbetaalbaar. En vorig jaar vroeg mijn huisarts het adres van de natuurapotheek, omdat hij meer patiënten heeft die niet echt geholpen zijn met Thyrax.

Op zoek naar kennis.

Ik ben echt verschrikkelijk blij dat de VGNS bestaat, dat er mensen zijn die zich inzetten voor eerherstel van NSH en ga in mijn blogs op zoek naar de kennis die erover beschikbaar is – ter aanvulling op wat er al op deze site staat. Hoe heeft het idee kunnen postvatten dat Thyrax voor iedereen beter zou werken dan NSH? Een knappe lobby? En waarom beschouwen artsen mij als een uitzondering die het medisch protocol bevestigt? Waarom is er zo veel weerstand tegen NSH, terwijl het zichzelf al ruim een eeuw heeft bewezen?

Daarmee wil ik aan de slag. Als u ideeën voor onderwerpen hebt, zijn die van harte welkom via het contactformulier op deze site van VGNS, onder vermelding van 'Blog-idee'.

Het ga u goed!

Josee Koning